

4. Αἱ θειώσεις

Διὰ τῶν θειώσεων, ὡς γνωστόν, κατακολεοῦμεν τὸ ὠίδιον (θειοφασθένεια, μπάστρα), πλὴν ὅμως πολλές φορές παρατηροῦμεν ἐγκυύματα ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ σταφυλῶν. Ἡ ζημία ἐκ τῶν ἐγκυυμάτων εἶναι ἀξιόλογος καὶ κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν κατὰ μάζας διὰ θείου ἐπίπασιν τῶν πρέμων κατὰ τὴν θερμὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιήσωμεν διαφορετικὴν ποιότητα θείου ἢ νὰ μετατοπίσωμεν τὴν ὕψιμον ἐπέμβασιν τῆς θειώσεως πρὸς πρῶτον τοιαύτην, τουλάχιστον ἡ ἀντικατάστασις τῶν παλαιῶν θειωτῆρων εἶναι δυνατὴ. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ χρησιμοποιούμενοι θειωτῆρες δὲν εἶναι οἱ ἐνδεδιγμένοι καὶ μάλιστα ὅταν δὲν καταβάλλεται προσπάθεια ἀποφυγῆς θειώσεως τῶν πρέμων ἀπὸ μεσημβρινῆς θέσεως. Τὸ θεῖον πρέπει νὰ καλύπτῃ κυρίως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πρέμου τὰ ὄργανα τοῦ φυτοῦ (φύλλα, βλαστοὺς καὶ σταφυλάς) διὰ λεπτοῦ στρώματος καὶ νὰ ἀποφευγῆται ἡ κάλυψις τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων διὰ παχῆος στρώματος (ἰδίως πρὸς τὸν ἥλιον), νὰ ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἡ ἐπέμβασις συχνότερον.

5. Καταπολέμησις τῆς εὐδεμίδος

Ἡ εὐδεμὴς ἐπιφέρει ἀξιολόγους κατ' ἔτος ζημίας. Διὰ τὴν καταπολέμησιν αὐτῆς συνιστῶμεν ψεκασμοὺς μετ' ὄργανοφωσφορικοῦς ἐστέρας (Ισχυρὰ δηλητήρια καὶ D.D.) κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐμφανίσεως τοῦ ἀκμαίου ἐντόμου, καὶ τῆς προνύμφης αὐτοῦ. Ἡ ἐπιλογή αὐτῆ ἀρχεταὶ πρακτικῶς ἀπὸ ἀρχῆς Ἰουνίου καὶ ἐπεκτείνεται μέχρι τοῦ τρυγητοῦ. Οἱ καλλιεργεταὶ ὅμως σπανίως κάμνουσιν ἐπεμβάσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν κτημάτων τῆς παρουσίας ἐρεῦνης. Ἐκ τῶν τριῶν παραγωγῶν μόνον οἱ δύο ἔκαμαν ἐπεμβάσεις διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς εὐδεμίδος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ εἰς ἀκατάλληλον ἐποχὴν μετ' ἐπιπέσει ἀπλόως τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ κόστους τῆς σταφίδος καὶ ἐκ τῆς ποιτικῆς καὶ ποσοτικῆς ζημίας τοῦ σταφιδοκάρπου ἐκ τῶν ἐντόμων καὶ ἐκ τοῦ κόστους τῆς ἀγορᾶς τοῦ D.D.T.

Ἡ καταπολέμησις τῆς εὐδεμίδος ἀποτυγχάνει κατὰ κανόνα, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπεμβάσεως εἶναι πολὺ δύσκολον, ἂν ἦτι ἀδύνατον, νὰ γίνουσι οἱ κατάλληλοι ψεκασμοὶ ἢ ἐπιτάσεις ἕνεκα τῆς πυκνότητος τῶν φυτεῶν. Ἡ διέλευσις μὲσφ' αὐτῶν εἶναι δύσκολος ἢ ἀδύνατος, ὅταν προστεθῇ καὶ ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν φυσικομάχων. Καὶ πάλιν ἐδῶ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ὅπως οἱ νέες φυτεῖς ἐγκαθίστανται κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα καὶ τὴν μηχανι-

κὴν καλλιέργειαν (ὅπως προείπομεν) καὶ τὴν εὐχερῆ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν, ἢ ὅποια μάλιστα μελλοντικῶς προβλέπεται ὅτι θὰ ἐνεργῆται διὰ μηχανικῶν ψεκαστῶν.

Πολλές φορές ὅμως προβάλλεται τὸ ἐρώτημα: τί θὰ γίνουσι τὰ ἐργατικά χέρια τῆς ὑπαίθρου ὅταν χορηγηθῶσιν μηχαναί; Ἐν πρώτοις, νομίζομεν ὅτι ὀλίγοι εἶναι ἐκείνοι ποὺ ἐρωτοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ μάλιστα εἶναι τῆς ἰδίας νοοτροπίας μετ' ἐκείνους ποὺ ἐπανεστάτησαν κατὰ τῆς πρώτης μηχανῆς. Ὅπως λοιπὸν τὴν πρώτην μηχανὴν ἠκολούθησαν χιλιάδες ἄλλες, ἐποὶ καὶ ἐδῶ ἡ μηχανὴ θὰ πάρῃ τὴν θέσιν τῆς. Τὸ ὄρθον καὶ ὠφέλιμον γρήγορα ἢ ἀργά παύσει τὸν δρόμον του ὅσον κι' ἂν ἀντισταθῶμεν. Ἐχομεν ὅμως συμφέρον νὰ πείρωμεν τὸν ὄρθον δρόμον γρήγορα καὶ ὄχι ἀργά.

Πράγματι ἡ μηχανὴ ἀντικαθιστᾷ τὰ ἐργατικά χέρια ἐκεῖ ὅπου χρησιμοποιεῖται, ἀλλὰ τί σημασία ἔχει αὐτὸ ὅταν τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα εἶναι οἰκονομικότερον τοῦ ἀρχαίου. Ἡ μηχανὴ, ὡς ἓνα σύνολον ἐργασίας (διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς), ἔχει ἓνα κόστος τὸ ὅποῖον ἂν ἐκφρασθῇ ὡς ὠρῖαιον (ἐκ τῆς διαρκείας ζωῆς τῆς) καὶ προστιθῆ τούτο εἰς τὸ ὠρῖαιον κόστος ἐργασίας, τὸ ἄθροισμα (συνολικὸν ὠρῖαιον κόστος) ἀπειλεῖ ἢ ὅτι εἶναι πολὺ μικρότερον τοῦ ὠρῖαιου κόστους τοῦ ἐργάτου, ἐργαζομένου χειρωνακτικῶς καὶ τότε μόνον ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐπιμετάλλεισις πρὸς ὕψελος τῆς μηχανῆς (τοῦ κατόχου τῆς μηχανῆς). Ἐποὶ λοιπὸν ἀντικαθίστανται τὰ ἐργατικά χέρια, ἀλλὰ οὐδιστικῶς μετατοπιζοῦνται εἰς ἄλλας ἐργασίας εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ μηχανή, ἢ ἀκόμη καὶ ἐκεῖ ποὺ ζητεῖται ἐργασία διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μηχανῶν, ἀφοῦ ἡ ἰδία τῶν ἢ ἐργαζομένων γίνεται μηχανὴ διὰ νὰ τὰ ξεκουράσῃ ἢ νὰ τὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ βαρύτερη δουλειᾶ ποὺ ἐκτελοῦν χωρὶς τὴν μηχανή. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ μηχανικὴ καλλιέργεια ἠλάττωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων κατὰ 23% ἢ ὀλίγα ἐπέφερε τὴν ἀύξησιν τῶν κατὰ 24% ἢ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν γεωργίαν εἰσῆλθῃ ἡ Ἀγγλικὴ ἐβδόμη ἐργασία (5 ἡμέραι) καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ὑπαίθρου.

Γεωργικαὶ ἐργασίαι εἰς τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν μηχαναὶ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς σταφιδοκαλλιέργειας εἶναι παλλὰι.

Δὲν θὰ ὑποδείξωμεν παρομοίας ἐργασίας διότι συνδέονται μετὰ τὰς τοιαύτας συνθήκας. Ἀλλ', ἐν συνεχείᾳ καὶ μετὰ τὰς ζητήσεις τοῦ προῦτος τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ